

Javapjūtė Elmininkuose

Elmininkų bandymų stoties eksperimentinio ūkio kombainininkai rūpestingai paruošė visus dešimt kombainų būsimajam darbymečiui, mašinas užsandarino, dar ir dar kartą pareguliuavo, patikrino. Ūkio vadovai, visuomeninių organizacijų aktyvistai aptarė socialistinio lenktyniavimo organizavimo, geriausių kombainininkų, vairuotojų, šiaudų tvarkytojų moralinio bei materialinio skatinimo klausimus, suorganizavo iškilminį, gas kombainininkų palydą į laukus. O javapjūtė Elmininkuose prasidėjo šiek tiek vėliau, negu kituose ūkiuose. Ir tai suprantama — pastarasis ūkis specializuojasi grūdinių kultūrų sėklininkystėje. Sėklą iš Elmininkų įsigyja daugelis respublikos ūkių. Todėl elmininkiečiai dar tėjo palaukti, kad grūdai labiau pribrestų.

Antradienio popietę į Elmininkų skyriuje esantį rugių lauką kombainus pirmieji išvaivavo prityrę savo darbo meistrai Donatas Karosas, Juozas Vaškevičius, Vytautas Mackonis. Pradalgę po

pradalgės varo gerai sureguliuota technika, greitai prisipildo kombainų bunkeriai. Vairuotojai Vytautas Zubas, Balys Jurelė ir Feliksas Bagdonas pilnutėles savivarles naujojo derliaus grūdų sparciai pristato prie sandėlių. Čia mašinas pasitinka jau trisdešimtus metus sėkmingai sandėlininku dirbantis Petras Kuprionis, lauko darbininkai.

— Mūsų ūkio kombainininkams teks nukirsti per šią javapjūtę beveik 1000 hektarų javų, — pasakoja Elmininkų skyriaus augalininkystės padalinio vadovas Leonas Vėlaniškis. — Šį darbą patikėjome dešimčiai kombainininkų — pirmiausių mechanizatorių. Vyrų pasiryžę padirbėti tikrai iš širdies. Nepamiršime ir šiaudų tvarkymo, ražienų skutimo.

Jau sekancią dieną ūkio laukuose įtemptai triūsė visi kombainininkai. O Stasys Samackas į laukus išvaivavo kiek neįprastą mašiną — kombainą SK-5 „Niva“ su įrengtu šiaudų smulkintuvu „PUN-5“. Naujovę pirmos klasės mechanizatorius S. Samackas pritaikė talkinanti

praktikantui, Lietuvos Žemės ūkio akademijos studentui Rimvydui Garneliui. Dabar šis kombainas ne tik pjauna ir kulia javus, bet kartu smulkina šiaudus, kurie su pelais patenka į priekabą. Surinktus pelus ir susmulkinčius šiaudus elmininkiečiai maišo su žole ir tokiu būdu numalę paruošti nemažai kokybiško siloso.

B. Vytaitis

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Elna nuo 1948 m.

SESTADIENIS

Nr. 92 (3982)

Anykščiai,

1979 m. rugpjūčio mėn. 11 d.

Kaina 2 kap.

SĖKLAI IR DUONAI

Anksti šiemet pribrendo rugiai Cerniachovskio kolūkio kalvose. Pirmuosius naujos šios javų sėklos bunkerius kolūkio kombainininkai prikūlė dar praėjusią savaitę, gaudydami retas giedros prošvaistes. Neitrukus kolūkio automašinos, kupinos brandžių, nepiktžolėtų rugių, išvyko į Jonavos elevatorių. Dabar cerniachovskiečiai jau baigia vykdyti sėklinių rugių pardavimo valstybei užduotį.

Šią savaitę, nusistovėjus giedrai, pjūties tempai kolūkyje paspartėjo. Antai, antradienį šeši kolūkio kombainininkai nukirto 30 ha rugių.

Kombainai kruopščiai sureguliuoti, užsandarinti, taip pat užsandarinti ir mašinų kėbulai. Sklandžiai dirba, švariai varpas iškulia pirmiausių javų kirtėjų Broniaus Andrikonio, Algio Sovinio vairuojami kombainai. Lauko pakraštyje su techninės pagalbos mašina budi eksploatacijos inžinierius Jonas Vaškevičius, autošalikav. Laimutis Navickas, vairuotojas bei remontininkas Stasys Surgautas. Šie vyrai pasiryžę bei kurią akimirką kombainininkams padėti pašalinti gedimą.

Įkandin kombainininkų darbuojasi šiaudų dorotojai. Šios savaitės pradžioje nemaža šiaudų buvo supresuota ir išvežta į daržinę su ak-

tyviąja ventiliacija. Dalis ruginių šiaudų kraunama į stirtas.

Grūdai, kurie neišvežami valstybei, kruopščiai valomi ir džiovinami sandėlyje aktyviąja ventiliacija. Sustiprėjus grūdų srautui, žmonės kolūkio sandėliuose dirba dviem pamainomis.

Darniai triūsiantys kolūkio kombainininkai, šiaudų dorotojai nusipelnė to, kad jų socialistinio lenktyniavimo rezultatai būtų operatyviai susumuojami ir viešai skelbiami kasdien. Tačiau antradienį derliaus dorotojų socialistinio lenktyniavimo suvestinė kolūkio dirbtuvėse ar kitoje viešojoje vietoje dar nebuvo paskelbta.

Kolūkio mechanizatoriai Juozas Zukauskas, Valerijus Saveljevas ir Stasys Vitkunas pradėjo skusti ražienas lėkstiniais skutikais. Tai anaipol ne tinkamiausi šiam darbui padargai, nes jie smulkina varpučio šakniastiebius ir platina šias piktžoles. Reikėtų prie traktorių kabinti verstuvinius skutikus, tuo labiau, kad dirvos dabar drėgnos ir lengvai skulamos.

Šios savaitės pradžioje Skiemonių kolūkyje dar nelingva buvo rasti labiau pribrendusius rugių plotelius. Tomis dienomis dar buvo laiko geriau sureguliuoti ir paruošti pjūčiai kombainus. Tačiau kolūkio vyr. inžinierius Jonas Gražys, kombainininkai ir jų padėjėjai tuo rei-

kiusius šiaudus su varpomis lauzė ir bloškė žemėn. Darbo ritmui trukdė ir tai, kad kombainininkai nebuvo aprūpinti signalinėmis vėliavėlėmis, kuriomis jie galėtų pranešti apie pripildytus bunkerius ar šauktis pagalbos, technikai sugedus. Nebuvo įmontuotas į kombainus nė vienas pelų rinktuvas, nors kolūkis yra gavęs tris tokius prietaisus.

Kolūkio inžinerinei tarnybai, derliaus doravimo štabo nariams, iš tiesų, labiau turėtų rūpėti technikos paruošimas pjūčiai. Tik kruopščiai sureguliuavę kombainus, išvengsime sėklai ir duonai skirtų grūdų nuostolių.

inž. G. Niaura

Anykščių rajono derliaus nuėmimo operatyvinio štabo narys,
D. Binkys
Spaudos centro „Derlius-79“ narys

Darbas seka darbą

„Vienybės“ kolūkio kombainininkai, paruošę jiems priskirtas mašinas ketvirtųjų dešimtųjų penkmečio metų darbymečiui, jau sėkmingai jas išbandė daugiametį žolių plotuose. Išnaudodami palankesnes dienas, nupjovė ir iškūlė nuo 60 hektarų daugiametės sėklinės žolės. Dabar visi aštuoni kombainai kerta grūdines kultūras. Tiesa, per daug išibėgėli neleidžia lietūs. Todėl ūkyje nupjauta kol kas tik apie 80 hektarų javų. Tačiau prityrę kombainininkai pasiryžę dirbti taip, kad visas derlius būtų sudorotas kuo trumpiausiais terminais, sparčiais tempais. Paaikšėjo ir pirmojo penkadienio javapjūtės pirmūnai. Kaip papasakojo ekonomistė,

spaudos grupės „Derlius-79“ narė Danutė Eisaitė, geriausių rezultatų pasiekė daugkartinis socialistinio lenktyniavimo nugalėtojas Marijonas Čiukšys. Nedaug nuo pirmūno atsilieka komjaunuolis Vilius Užkurėlis, pirmus metus dirbęs Algis Sakėnas.

Paskui kombainus į laukus išėjo šiaudų tvarkymo grandys, ražienų skutėjai. Ypač gerai darbuojasi tvarkydami šiaudus mechanizatoriai Juozas Balčiūnas, Kazys Mackevičius, Antanas Sakėnas, ražienų skutėjai Algis Grimža, Romas Builys.

Ūkyje sparčiais tempais iš kukurūzų, saulėgrąžų, misionių gaminamas silosas. Jo dabar ūkyje jau pagaminta virš 1300 tonų.

B. Vaiciulytė

LEVANIŠKIEČIAI — SUMANŪS LINININKAI

Neseniai lankantis Levaniškio kolūkyje, teko pastebėti pažangą laukininkystėje. Nors metai nėra palankūs žemdirbiams, tačiau laukuose čia užaugintas neblogas visų kultūrų derlius.

Linai kolūkyje užima 10 proc. ariamos žemės (150 ha). Ankstyvos sėjos linų pasėliai, labiau už kitus nukentėję nuo sausros, užaugo vidutiniškai. Mes juos pavadintume kombaininiais, nes juos mechanizuotai nuimti nebus sunkumų. Šią savaitę jie jau rautini. Išties, Levaniškio kolūkis galės paruošti sėklinių sėmenų kitiems ūkiams, kaip kad yra įsipareigojęs.

Vėlesnės sėjos linai pasi-naudojo palankesnėmis drėgmės sąlygomis ir išaugo didesni bei velesni, tačiau pradeda išsisukti ir gulti. Juos kombainais bus žymiai sunkiau nuimti. Tačiau iš tokių linų bus galima paruošti gerų stiebelių. Linų realizacija stiebeliais kolūkiui būtų labai naudinga: sąnaudos mažiausios, o pelno daugiausia. Jų centnerio savikaina būna 8–10 rub., o supirkimo kaina, priklausomai nuo ko-

kybės numerio, — 22–47,1 rub. ir daugiau.

Nuo to, kaip pasirodė linų derliaus nuėmimui, priklausys ir darbų sėkmė. Levaniškyje kasmet linai nu-raunami 3–4 kombainais. Traktorininkai sugėva šį darbą atlikti ir be kombainininkų, gaudami už tai didesnę atlyginimą.

Nustatant mechanizatoriams, nuimantiems linų derlių, atlyginimą, koreguojant išdirbio normas, reikia atsižvelgti į linų pasėlių būklę, jų aukštį, tankį, išgulimo laipsnį ir kt.

Gaila, kad kolūkyje dar nepakankamai panaudojami kombainai LKV-4T su rlišmaisiais aparatais. Juos panaudojus, linų stiebelių savikaina būtų mažesnė.

Linų galvenoms džiovinti kolūkyje yra neblogas punktas.

Linų pluošto ir sėmenų kokybė, jų paruošų įvykdyme sėkmė dabar priklausys nuo organizuotumo derliaus nuėmimo ir produkcijos sutvarkymo.

Algirdas ANDRISONAS
Žemdirbystės instituto
sektorius vedėjas

Petras Tamošiūnas ir Algis Micka — du iš daugelio Anykščių sodininkystės tarybinio ūkio pirmiausių mechanizatorių. Pirmos klasės mechanizatorius P. Tamošiūnas su traktoriumi T-16 į laukus gabena organines trąšas, atlieka pasėlių priežiūrą. A. Micka, taip pat pirmos klasės traktorininkas, dirba su įvairia technika. Slai, su vikšriniais traktoriumi jis sėkmingai darbuojasi, ariant laukus, ražinį traktorių išvaivuoja į šienapjūtės barus. O grūdinių kultūrų nuėmimo metu Algis sėda už kombaino „Niva“ vairo. Abu mechanizatoriai gerbiami kolektyve.

NUOTRAUKOJE: Anykščių sodininkystės tarybinio ūkio mechanizatoriai Petras Tamošiūnas (bairėje) ir Algis Micka.

Vyt. Bagdono nuotr.

Stiprėja statybų industrija

Pasakoja Lietuvos TSR
pramonės ministro pavaduo-
tojas J. LAICONAS.

Statybinių medžiagų pramonė dažnai vadinama statybų pamatu. Ir neatsitiktinai. Nuo jos darbo daug priklauso, kiek ir kaip statoma. Šį penkmetį statybinių medžiagų industrijos ugdymo tempai nemaži: bendrosios produkcijos gamyba jau išaugo apie 13 proc. centų.

Pirmiausia siekiama daugiau gaminti tokių medžiagų, kurios leidžia didinti statybų surenkamumą, spartinti statybos darbus, gerinti jų kokybę. Gerai specialistai verlinai, pavyzdžiui, presuotos mineralinės vatos plokštės: jas patogiu pervežti, naudoti. Statybose labai laukiamos lengvos silakporo plokštės, gaminamos iš aktyvo betono. Jos gražiai įsikomponuoja į pastatų interjerą ir „sugeria“ 50–60 procentų triukšmo. Daugiau gaminama stiklo ruberoido — jis turi geras izoliacines savybes, nedega, uždengti juo stogai tarnauja dvigubai ilgiau. Mechanizuoti stogų dengimą ir sumažinti darbo sąnaudas

labai padėjo ruberoidas su mastikos sluoksniu. Architektų ir statybininkų galimybės, suteikiant pastatams gražesnę išvaizdą, išplėtė šlifotos ir poliruotos plokštės iš lietuviško „marmuro“ — dolomito, dekoratyvinės keraminės plytelės, spalvotas šiferis. Jų gamyba ir toliau plečiama. Vis daugiau statybiniams patiekiami polimerinių medžiagų.

Didinti statybose laukiamos produkcijos gamybą padeda įmonių rekonstrukcija, plėtimas, jų aprūpinimas tobulesne technika. Antai, Palemono keramikos gamykloje stoji rikiuotė technologinė linija, kuri kasmet gamins po 8 milijonus kvadratinį metrų čerpių. Pertvarkius gamybą Akmenės statybinių medžiagų kombinatė, bus pradėtos gaminti gerokai už silakporą stipresnės akustinės plokštės. Didelę paklausą turinčių apdailos plytų gamybai pertvarkytas dalis Ignalinos statybinių medžiagų kombinato pajėgumų. Daugeliu statybinių medžiagų kom-

binatė ruošiamasi paleisti automatizuotą jų gamybos liniją.

Baigtas statyti Rizgonių nerudinių statybinių medžiagų kombinatas. Trys jo technologinės linijos kasmet patieks statyboms daugiau kaip po du milijonus kubinių metrų aukštos kokybės skaldos, žvyro, smėlio. Ignalinos statybinių medžiagų kombinatė statomas didelis keramzito cehas, kuris daugiau kaip pusantro karto padidins šios medžiagos gamybą respublikoje. Plečiant gamybinius pajėgumus, dideli darbai bus atlikti Panevėžio stiklo fabriko, Petrašiūnų dolomitinės skaldos gamykloje.

Didėja statybinių medžiagų pramonės produkcija melioracijai, žemės ūkiui. Tauragės ir Rokų keramikos gamyklose sumontuotos dvigubai našesnės automatizuotos drenazo vamzdžių gamybos linijos. Dabar per metus respublikos įmonės pagamina po 155 tūkstančius kilometrų sutartinio diametro drenazo vamzdžių — beveik šeštada-

liu daugiau, negu praėjusio penkmečio pabaigoje. Jų pakanka ne tik mums patiems — dalį šios produkcijos jau galime siųsti į Nejuodžemio zoną, kaimynines respublikas.

Pastaraisiais metais statybinių medžiagų įmonėse įgyvendinama plati gamybos procesų kompleksinio mechanizavimo programa. Senesni įrengimai planingai keičiami naujais. Automatizuotas plytų ir drenazo vamzdžių nuėmimas nuo įrengimų ir jų krovimas į džiovinimo vežimėlius. Vietoje žiedinių krosnių, kurioms aptarnauti reikiama daug sunkaus rankų darbo, įrengtos tobulesnės tunelinės.

Valstybinių kokybės ženklų žymima ketvirtadalis išleidžiamos produkcijos — beveik tris kartus daugiau, negu penkmečio pradžioje.

Statybinių medžiagų pramonės darbuotojai sėkmingai vykdo dešimtojo penkmečio užduotis, ieško naujų rezervų gamybos efektyvumui didinti, produkcijos kokybei gerinti.

(ELTA)

Siaurinėje Vilniaus miesto dalyje auga LTSR Mokslų Akademijos institutų miestelis. Neseniai įkurtas atšventė Chemijos ir cheminės technologijos instituto bandomoji gamybinė bazė. Šiuo metu Vokietijos Demokratinės Respublikos specialistai čia montuoja iš Leipzigo „Galvano-technik“ firmos gautas moderniškas galvanines linijas.

NUOTRAUKOJE: svečiai iš Leipzigo Heinzas Kanvurtas ir Klausas Floteris bei instituto vyr. inžinierius Bronius Mališka darbo metu.

G. Svitojaus nuotr. (ELTA)

Partinėse organizacijose

Politinė informacija darbo vietose

Kai „Gimtosios žemės“ kolūkiečiai komunistai atvirame partiniame susirinkime svarstė derliaus nuėmimo darbų planą, didelis dėmesys buvo skirtas politiniam-masiniam darbu. Anksčiau žmonės apie šalies vidaus ir užsienio politikos įvykius, Partijos ir Vyriausybės keliamus uždavinius buvo informuojami iš anksto numatytose vietose. Dabar šis darbas perkeltas į vietas, kur vyksta pagrindiniai derliaus doravimo darbai. Kadangi ūkio kombainininkai dirba dviem grupėmis, tad ir teko taip paskirstyti agitatorių ir politinformatorių jėgas, kad žmonės, susirinkę pietų pertraukai,

dirba derliaus nuėmimo metu komunistai. Ir tas suprantama. Javapjūtėje iš komunistų reikalaujama ne tik sąžiningo, spartaus darbo pavyzdžių, bet ir mokėjimo paaiškinti darbo draugams, kodėl žieminių javų grūdų šiemet negalima nukreipti į džiovyklas karštam džiovinimui, o reikia paruošti juos taip, kad tikėtų sėklai, kad tikėtų ypaci gerų oro sąlygų nėra — ko ir būtina dirbti taip, kad bet kokiomis oro sąlygomis visais derlius būtų sudorotas be nuostolių.

Reikia pasakyti, kad šiuos įsipareigojimus „Gimtosios žemės“ kolūkiečiai komunistai sąžiningai vykdo. Kombainininkas, komunistas Steponas Jvykius. Kombainininkai ir Kapleris yra vienas pirmaujančių ūkio kombainininkų, savo darbo pavyzdžiu ir komunisto žodžiu daro gerą įtaką darbo draugams. Traktorininkas, komunistas Mindaugas Bernatavičius šloje javapjūtėje pirmą kartą ėmėsi kombaino vairo. Nors įgūdžių dar trūksta, bet jis stengiasi neatsilikti nuo kitų, kasdieniu darbu įrodo, kad nėra neįveikiamų kliūčių ir bet kokio darbo sėkmę priklauso nuo to, kiek jėgų ir pastangų įdeda žmogus, siekdamas visų bendro tikslo — be nuostolių sudoroti derlių.

Gerai darbuojasi komunistai remonto dirbtuvėse ir klitor, kur dabar lemiamas derliaus likimas.

Kai susirenka eili. im pasitarimui ūkio derliaus nuėmimo štabas, kolūkiečių pirminko pavaduotojas, pirminės partinės organizacijos sekretorius Alfonsas Stalčius, visuomet pasitelkia, kaip

„Gimtosios žemės“ kolūkiečių partinė organizacija gerai pasielgė, perkėlus politinio-masinio darbo svorio centrą į javapjūtės barus.

P. SALTIS

JIE PUOŠIA GIMTAJĄ KAIMĄ

Aleksui Vitkūnui jau šešiasdešimt devyneri metai. Dešimtus metus jis gauna pensiją, tačiau namuose nerusėdi. Vis kasryt ateina į „Anykščių šilėlio“ kolūkiečių lentpjūvę ir imasi darbo. Jis — kolūkiečių gateristas. Siame bare Aleksas trisius jau beveik trisdešimt metų. Tiesa, lentas plovė, medieną statyboms ruošė jis ir anksčiau, kai dar apylinkėje nebuvo susikūrę kolūkiečiai. O kai steigėsi tuometinis „Pergalės“ kolūkis — vienas pirmųjų į jį pareikšimą atnešė ir A. Vitkūnas. Kolūkiečiai labai praverė sumanios meistro rankos, kadangi kaime sparčiais tempais buvo statomi sandėliai, klojiniai, gyvulininkystės pastatai, individualūs namai.

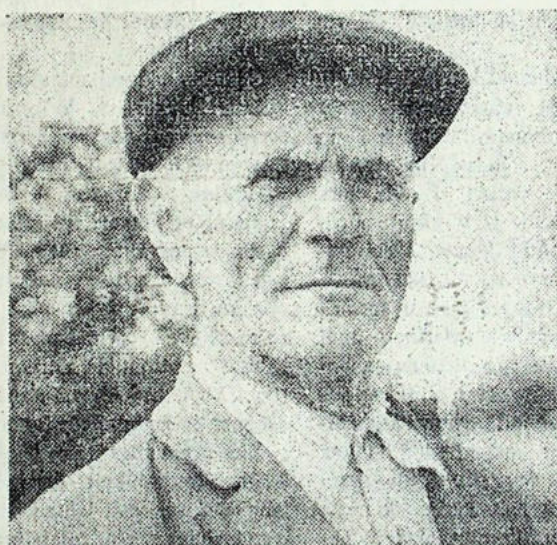
— Darbų ir dabar užtektinai, — kalba Aleksas Vitkūnas. Ūkyje vyksta daug įvairių statybų. Kai kuriems žmonėms aš jau antrą kartą ruošiu medžiagą — pirmą kartą pjoviau lentas, kai jie statėsi namus vienkiesiuose, o dabar, kai iš vienkiesių keičiasi į gyvenvietes...

„Anykščių šilėlio“ kolūkyje daugėja gamybinių pastatų,

plečiasi gyvenvietės. Į kiekvieną iš šių statinių yra įdėta ir nemaža Alekso Vitkūno darbo dalelė. Darbštus gateristo krūtinę puošia jubiliejinis medalis „Už sąnų darbą, pažymint V. Lenino 100-ąsias gimimo metines“, komunistinio darbo spartuolio ženklas, jam suteiktas Garbės kolūkiečio vardas.

— Šiuos metus mūsų kolūkyje tikrai galima pavadinti statybų metais, — pasakoja M. Melnikaitės kolūkiečių pirmininkas Donatas Krikštaponis ir kartu su ūkio statybos inžinieriumi Vytautu Padvairiu išvardija visą eilę objektų, kuriuose trisius statybininkai.

Visų pirma, ūkio centre statoma valgykla — parduotuvė. Iki šiol pietauti visi žemdirbiai skubėdavo į namus, nustatytomis dienomis laukdavo atvykstančios autoparduotuvės arba važiuodavo apsipirkti į atokesnes parduotuves. O kai neužilgo duris atvers naujas statinys — ir skaniai užvaigyti, ir būtiniausių maisto bei kitų kasdieninės paklausos prekių kiekvienas galės įsigyti vietoje. Auga nauji gyvenamieji namai centrinėje Mačionių

„Anykščių šilėlio“ kolūkiečių ilgamelis gateristas Garbės kolūkiečiai Aleksas Vitkūnas.

gyvenvietėje. Jau šiemet čia bus atšvesta keletas įkurtuvių.

Ūkio statybininkai Vincas Drilinga, Valentas Kavoliūnas, Balys Jurelevičius, Antanas Karalius, Bronius Lau-

cius ir kiti rekonstruoja keletą ūkinės paskirties pastatų. Įrengė naują grūdų džiovyklą, vyrai dabar rekonstruoja Plepiškių ir Mačionių verslides.

M. Melnikaitės kolūkiečių statybinių brigada su statybos inžinieriumi Vytautu Padvairiu.

Vyt. Bagdono tekstas ir nuotraukos

ostabų pavasario vakarą buvo sunku palikti tėvų namus ir išeiti į nežinomą kraštą.

Vnukovo aerouostas. Niekad nesibaigiantis žmonių srautas, garsiakalbių girgždesys, lėktuvų gausmas. Ir pagaliau ilgai laukti žodžiai: — Keleiviai, skrendantys maršrutu Maskva — Norilskas, reiso numeris...

Galingas avialaineris TU-154 šauna į viršų ir tirštai mėlyna taiga po mūsų kojomis pasikeičia retais miškais, o po to aprūdijusia baluotąja tundra. Pagaliau, po keturių valandų skridimo mūsų lėktuvas nusileidžia Alakylis aerouoste. Iki Norilsko, kuris ir yra šio rašinio objektas, dar 40 kilometrų traukiniu.

Norilskas — eilinis stambus miestas. Gyvena jame

240 tūkstančių gyventojų. Daug tokių miestų mūsų šalyje. Tad argi verta stebėtis tuo, kad iš krany čia teka vanduo: šaltas ir karštas, kad butuose šilta, o kiekvienam ketvirtam — telefonas, o televizorius — kiekvieniame (laidos perduodamos kosminiu tiltu), kad vakare galima nueiti į kiną (mieste keturi kino teatrai: „Spalio 60-mečio“, „Rodina“, „Talnach“ ir V. I. Lenino vardo), teatrą, sporto rūmus. Viešbučiuose trūksta vietų, o parduotuvėse baldų, spalvotų televizorių... Kultūros rūmuose gastroliauja teatrai iš Maskvos, Leningrado, Krasnojarsko, rengiamos įžymiausių šalies dailininkų parodos, estradiniai koncertai, mugės.

Argi verta stebėtis tuo, kad mieste gerai dirba inžinerinė tarnyba. Jeigu surinksit telefonu numerį „66“, jums atsakys, koks oras numatomas artimiausiu metu, surinks „67“, „68“, „39“, jūs ga-

lėsite sužinoti, kada atvyksta traukinys, sužinoti, ar atvežė į universalinę parduotuvę šiltą avalynę, pasitiksinti, kokios reikalingos profesijos. Bet visa tai didžiai nustebina, kai pagalvoji, kur yra Norilskas — vienas iš didžiau-

siaudienis... Saulė šviečia ištisą parą ir nė nemano nusileisti. Bet taip būna tik vasarą. O rudenį, žiemą, pavasarį...

Stichija šiose vietose — kaip savo namuose, nors Norilsko šalčiai ir nusilei-

vieną matą — klimato kietumą.

O štai pirmasis Norilsko komunalininkas buvo vienas iš pirmųjų geologų, atradusių čia rudą — N. Ur. Vancevas, kuris pirmasis ir pastatė čia gyvenamąją pa-

O su sniegu čia irgi daug keblumų. Verčia jį vos ne kas trečią dieną ir labai greitai kiekvieną žemės ir stogų kvadratinį metrą pradeda spausti iki dviejų centnerių sunkumo pusnys. Išlaidos sniego nuvalymui Norilске pasiekia milijoną rublių.

KĖSTUTIS PLANKIS

Užpoliarės miestas

sių pasaulyje miestų už Poliarinio rato.

Sešadienio popietę tuščia me knygyne pardavėja paaiškino: „Visi išėjo į tundra“. Išėiti į tundra — tas pats, kas vilniečiui išvažiuoti į Valakampius, anykštėnui arba kavarskiečiui išeiti prie Šventosios... Užtat vakare gatvės pilnos žmonių. Jei saulė Lenino prospektu pradžioje — reiškia pusianaktis, o jei pabaigoje — pu-

džia jakutiškiams. O vietinis vėjas šimtmetrinę atkarpą įveikia per dvi-tris sekundes. Tai, aišku, kur kas greičiau, nei bet koks sprinteris, bet beveik du kartus lėčiau, nei kitas vėjas — Grenlandijos. Bet nei Grenlandijoje, nei Jakutijoje nebūna tokios patvarios vėjo ir šalčio sąjungos, kaip Norilске. Neveltui čia teko įvesti dar

talpą. Ta trobelė (panaši į A. Baranauko klėtėlę) dabar yra Norilsko muziejaus nuosavybė ir stovi miesto centre.

Miestas kompaktiškas: iš viršaus jis panašus į laivą, iš visų pusių čiažomą vėjų, o tuo tarpu uždari kiemai kvartalo vidury sudaro taip vadinamąjį „vėjo pavėšį“. Tai architektas V. Nepokolčickio idėja. Bet vėjui reikalinga laisvė ir, neįleidę į kiemus, paliko žmonės jam keltą atvirų gatvių. Ir iš šios nuolaidos jie sugebėjo išgauti naudą: gatvėmis besišlaistantis vėjas atlieka kiemsargio darbą — nušluoja sniegą.

Idėja priešpastatyti snigui vėją užgimė projektuojant miestą. Idėjos autorius — inžinierius M. Potapovas. Potapovo skydai, Potapovo užtvaros, kombinuotoji Potapovo gynyba nuo sniego — viskas šiandien Norilsko gatvėse ir magistralėse. Apie penkis šimtus kilometrų tęsiasi šie apsauginiai statiniai.

Pavyko surasti bendrą kalbą net su amžinuoju įšalu. Yra žinoma, kad sunkiausias statyboje yra taip vadinamas „nulinis ciklas“: fundamentai, komunikacijos. O kaipgi statyti, jeigu čia amžinas įšalas? Pirmuosius gamyklų cechus statė ant uolų. Ilgal nesirūšo nužengti nuo akmens ant žemės, o teko, nes miestas augo...

Bus daugiau

Šiandien — Visasąjunginė fizikultūrininko diena

Vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynos“ įrenginių mechanikas Bronius Bakula aktyviai sportui paskyrė 20 savo gyvenimo metų. Bronius kasmet aukštų rezultatų pasiekia slidinėjimo trasose, bėgimo takeliuose, lengvosios atletikos varžybose, PDG daugiakovėje. Jis slidinėjimo sporte iškovojo kandidato į sporto meistrus vardą, o futbolo, lengvosios atletikos, bėgimo sporte turi pirmuosius atskyrius. Praėjusiais metais jis tapo respublikos PDG daugiakovės čempionu.

Dešimtus metus visą savo laisvalaikį sportui skiria Anykščių autotransporto įmonės vairuotojas Juozas Mačys. Jo mėgstamiausia sporto šaka — bėgimas. Juozas Mačys — pirmo atskyrio bėgikas, 1978 metais tapo PDG daugiakovės respublikos čempionu.

VYT. BAGDONO nuotraukoje: (iš kairės į dešinę) sporto entuziastai Bronius Bakula ir Juozas Mačys.

SAVO ŠVENTĘ PASITINKANT

Savo šventę anykštėnai sporto entuziastai pasitinka, didžiūdamiesi pasiekimais pergalėmis, sėkmingais startais įvairiose varžybose, išaugusių sporto meistrų skummu.

Rajone šiuo metu veikia 44 fizinės kultūros kolektyvai, kuriuose laisvalaikį sportuodami leidžia virš 9600 įvairaus amžiaus žmonių. Praeitais metais 4341 anykštėnas įvykdė PDG komplekso normas. Rajone buvo paruošti 44 pirmo atskyrio, 3611 masinių atskyrių sportininkai, 775 instruktoriai — visuomenininkai.

Už aukštus pasiekimus gyventojų tarpe propaguojant fizinę kultūrą ir sportą, Anykščių rajonui socialistiniame lenktyniavime respublikos rajonų tarpe buvo pripažinta trečioji vieta.

Fizinė kultūra ir sportas anykštėnų tarpe kasmet vis populiarsesni. Jau eilę metų organizuojamos tradicija tapusios vasaros bei žiemos spartakiados, vaikų žiemos varžybos „Anykščių snaigė“, bėgimas Anykščiai — Puntuko akmuo — Anykščiai, jaunuolių spartakiados, kom-

jaunimo ir jaunimo sąskrydžiai Mickūnuose bei kiti renginiai, kuriuose dalyvauja šimtai žmonių. Aktyviai anykštėnai dalyvauja ir sporto bei sveikatingumo olimpiados „Nuo gintarinės Baltijos iki olimpinės Maskvos“ renginiuose. Šiuo metu 2436 rajono gyventojai, dalyvaudami įvairiose varžybose, sportuodami individualiai simboliskai jau „nukeliavo“ iki olimpinės Maskvos 800 kilometrų.

Sėkmingai sportuoja anykštėnas kandidatas į sporto meistrus Bronius Bakula, respublikinėse varžybose dažnai rajono garbę gina kavarskiečių mokytojas Jonas Seibutis, Anykščių vaikų — jaunimo sporto mokyklos treneriai Kęstutis Baušys, Arvydas Bugenis. Du kartus PDG daugiakovės respublikos čempione tapo Anykščių TSO darbuotoja, kandidatė į sporto meistrus Stasė Bulotaitė, kuriai dabar suteikta teisė varžytis šalies PDG daugiakovės pirmenybėse. Tai tik keletas pavardžių. O juk tokių sporto entuziastų mūsų rajone daug. Galima išvardinti ir visą eilę ūkių, įmonių, organizacijų,

mokyklų, kur sportui skiriamas ypatingas dėmesys. Tai Anykščių autotransporto įmonė, Tarptautinė statybos organizacija, Centrinė ligoninė, Rajkoopsąjunga, K. Staro, „Vienybė“, „Ateities“, „Gintaro“ kolūkiai, Elmininkų bandymų stoties eksperimentinis ūkis, daugelis vidurinių mokyklų ir t. t.

Kasmet į sportinį sąjūdį įsijungia vis nauji kolektyvai.

Anykštėnams dažnai rajono garbę tenka ginti respublikinio masto varžybose. Respublikinėse žemės ūkio darbuotojų spartakiadose pastoviai dalyvauja elmininkiečiai, štariečiai, „Ateities“ kolūkio sportininkai. Rajono moterų rinktinė neseniai dalyvavo varžybose „Valstiečių laikraščio“ taurėi laimėti. Neblogai respublikos maisto pramonės įmonių tarpe sportinėse kovose pasirodė vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynos“ atstovai. Anykščių ATJ sportininkai šiemet automobilių transporto ir plentų ministerijos organizuotoje spartakiadoje užėmė pirmąją vietą. Troškūnų KPTM Nr. 2 spor-

tininkai prieš kurį laiką iškovojo laikraščio „Komsomolskaja pravda“ prizą.

Kalbant apie rajono sportininkų pergalės, negalima nepaminėti sporto kolektyvų vadovų: „Vienybės“ kolūkio pirmininko Prano Sidagio, elmininkiečio elektriko Algio Dzenčevičiaus, K. Staro kolūkio pirminės partinės organizacijos sekretoriaus Rimanto Navašinsko, „Ateities“ kolūkio vėl. gydytojo Janio Markuns, „Gintaro“ kolūkio profsąjungos komiteto pirmininko Algio Jakučio, gydytojo Eimunto Skačkausko, Anykščių TSO pirmininko Romo Kirvelio, autobusų stoties viršininko Valdo Veršulio ir eilės kitų. Jie varo plautį veiklos barą, ugdant meilę sportui.

Kasmet rajone gausėja sporto mylėtojų gretos, daugėja sporto kolektyvų, vis dažniau organizuojamos sporto šventės ūkiuose, įmonėse, organizacijose, nuolat gerėja sportinė bazė. O tai reiškia, kad ateityje bus pasiekiamos dar svaresnės pergalės.

R. Kastečka

Anykščių rajono kūno kultūros ir sporto komiteto instruktorius

Pokalbį tęsia skaitytojas

Tėvai ir vaikai

Mes džiaugiamės sparčiais gerovės augimo tempais, vis labiau bjaurimės abejingumu, amoralumu. Mokyklose ypač susirūpinta doroviniu mokinių auklėjimu. Neturėtų atsilikti ir šeima, vaikų darželių darbuotojai, juo labiau, kad moralinių normų pradai įdiejami pačioje vaikystėje.

Darželių auklėtojos ne kartą yra pastebėjusios, kokį skirtingą „kraitį“ atsineša iš namų mažyliai. Tai gali pastebėti ir kiekvienas tėvas ar motina, sakysime, akyliu pasidairę vienoje ar kitoje darželinukų grupėje. Vieni vaikai jau iš pat pradžių moka savarankiškai apsirengti, nusiprausti, gražiai, jautriai elgtis bendraamžių kolektyve. Kiti, sulaukę penkerių metų, dar nemoka susirišti batų raištelių, užsisėgti sagos, bet pietaujant sugeba iš draugo kompoto stiklinės išgriebti slyvą, pasakyti auklėtojai negražų žodį, sužuoti silpnesniam draugui. Iš vieno mažylio elgesio aišku, kad tėvai reikalavo drausmės, kiti augo it žolė lauke.

Rūpindamiesi formuoti jauną žmogaus moralę, stenkimės jį apsaugoti nuo tuščio pasipūtimo, egoizmo, savo asmenybės pervertinimo. Deja, kai kurie tėvai, akiai mylėdami savo vaikus, siuos blogio daigus pasėja labai anksti. Tokiam vaikui vėliau sunku rasti draugų, jis jaučiasi pranašesnis už kitus, sunkiai paklūsta drausnei.

Dažnai tėvai, auklėdami savo atžalas, perlenkia lazda. Jiems reikėtų gerai apgalvoti ne tik tai, ką sako vaikui, bet ir kaip sako. Kartais manoma, jog vaikas, paliepus normaliu, ramiu balsu, neiš vieto nepajudės. Tačiau bus, jei viskas čia darbarant, šaukiant, kategoriškai draudžiant, trintis į statą, netgi niuolinsint. To-

kiuose namuose pamirštama, kad žodis turi be galo daug atspalvių. Dažnai lengva, ironiška gaidelė, taikli pastabėlė gali žymiai labiau paveikti, negu barimas.

Dažnokai tėvai kiekvieną vaiko nesėkmę sieja su tariamu asmenybės nepilnavertiskumu. Jei vaikas dėl kiekvieno nieko apdalinamas epitetais „kvailys“, „nevalieka“ — jam be galo sunku būti geram. Vaikas ir pats pradeda tikėti, kad jis nevykėlis.

Daug geriau tada tikty švelnus, guodžiantis ir padiršinantis tėvų žodis.

Kartais pamirštame, kad įkūręs draudimai neugdo drausmės. Jei vaikai kiekvieną žingsnyje vien priekaištus tegirdi, visai pasinėta priekaištų bei draudimų sraute, jų „nebegirdi“, o tai tėvus dar labiau erzina. Ir tada, užmiršę visą pedagogiką, tėvai čiumpa diržą.

Antra vertus, kartais tėvai, ypač jauni, visiškai savo vaikų nedraudžia. Pasidarykime autobus, veikliausiu pamatysime įprastą vaizdelį: vaikai įkyriai, garsiai šūkauja, lenda prie keleivių, o tėvai visai nekreipia dėmesio.

Be to, pačių tėvų gyvenimas turi derintis su jų gražiaisiais žodžiais. Joks auklėjimas nebus veiksmingas, jei auklėdami vaiką, vadovausimės taisykle: „Nežiūrėk ką aš darau, o klausyk ką sakau“.

Laima Zemaitienė
Anykščių m. vaikų lopšelio darželio Nr. 2 auklėtoja

**KOLEKTYVINIS
DARBAS**

GAMTA - VISU TĖVIŠKĖ

Kolekcijose — viskas apie gamtą

Troškūnuose kiekvienas praeidamas ar pravažiuodamas Vilniaus gatvę pastebi prie daugiabučio namo, pažymėto septintuoju numeriu, gražiai sutvarkytą aplinką, žalias vejas, žydinčias įvairių rūšių gėles. Visi šio namo gyventojai mėgsta grožį, mėgsta žalumynus, todėl visą savo laisvalaikį po darbą skiria gėlėms, aplinkos tvarkymui. Ne nuošalyje lieka ir Troškūnų vidurinės mokyklos mokytojai Roma ir Vladas Maslinskai. O jėgės į jų butą, pasijunti tarsi atsiderėjus į savotišką gamtos muziejų. Čia išvysi ir daugybę gražiai apdailintų briedžio, elnio ragų, ir medžiojamųjų paukščių bei žvėrių iškamšas, ir lietuvių, rusų, lenkų, vokiečių kalbomis išleistą gamtos apsaugos klausimais knygas, įvairių rūšių kaktusus... Visa tai — Vladas Maslinskio mėgiamiausias užsiėmimas. Gamtos grožį, gyvūnijos, augalijos pasaulį Vladas pamėgo dar vaikystėje, kai per dieną dienas vaikštinėdavo po gimtąsias Sirvintų rajono apylinkes. Vaikino akys negalėjo nepastebėti

pievų gėlių spalvų, grakštus drugelių šokio, žylinčių sodų grožio, į krūtinę taip ir smelkdavosi senolių miško ošimas, gaivus laukų alsavimas... Be galo mokykloje domėjosi botanika, biologija, kitais gamtos mokslais, chemija, su pasimėgavimu skaitydavo literatūrą ir periodinę spaudą apie gamtą, rinko pašto ženklus šia tema. Taip mokykloje ir gimnė svajonė visą gyvenimą pašvesti gamtai. Vilniaus Valstybiniame V. Kapsuko universiteite, gamtos fakultete Vladas Maslinskas studijavo biologiją, o diplominiam darbui pasirinko temą „Labanoro girios paukščiai“. Daug savaikių studentas praleido gražioje Labanoro girioje, stebėdamas ir aprašydamas paukščių gyvenimo būdus, fotografuodamas sparnuočius, jų lizdus. Diplominiis darbas buvo įvertintas penketui. Po to — paskyrimas į Anykščių rajoną. Čia, Troškūnų vidurinėje bei Juoselininkų aštuonmetėje mokyklose dėstydamas biologiją, chemiją, pedagogas stengiasi savo auklėtiniams perteikti ne tik žinias, bet ir kiekvienam jaunam žmogui įskiepyti

meilę į supančiam pasauliui, aplinkos grožui, gamtai. Į pamokas Vladas Maslinskas visuomet atsineša knygy, žurnalų gamtosaugos klausimais, kuriuos skaito rusų, vokiečių, lenkų kalbomis, įvairios vaizdinės medžiagos, fotonuotraukų. Todėl šio pedagogo pamokas moksleiviai labai mėgsta, jų nekantriai laukia. Savo namuose Vladas Maslinskas turi sukaupęs didžiulę biblioteką, kurioje surasime vien knygas apie gamtą, gėles, paukščius, žvėris, medžioklę. Jau daugelį metų pedagogas skaito „Mūsų gamtą“, „Mokslą ir gyvenimą“, „Juniją natūralist“, vokišką „Unsere Jagd“, lenkišką „Myslivost“, „Lo-viee polski“ ir kitus periodinius leidinius. Vladas su pasididžiavimu kiekvienam parodo ir savo pašto ženklų kolekciją, kurioje sukaupia jau daugiau kaip 3000 pašto ženklų vien tik apie pasaulio augmeniją ir gyvūniją. Pašto ženkluose, kurias jis įsigijo susirašinėdamas su Vokietijos Demokratinės respublikos, Rumunijos, Vengrijos bei eilės kitų broliškų socialistinių bei užsienio šalių filatelistais galima pamatyti refo grožio gėles, egzotiškus augalus, įvairių įvairiausių rūšių gyvūnus.

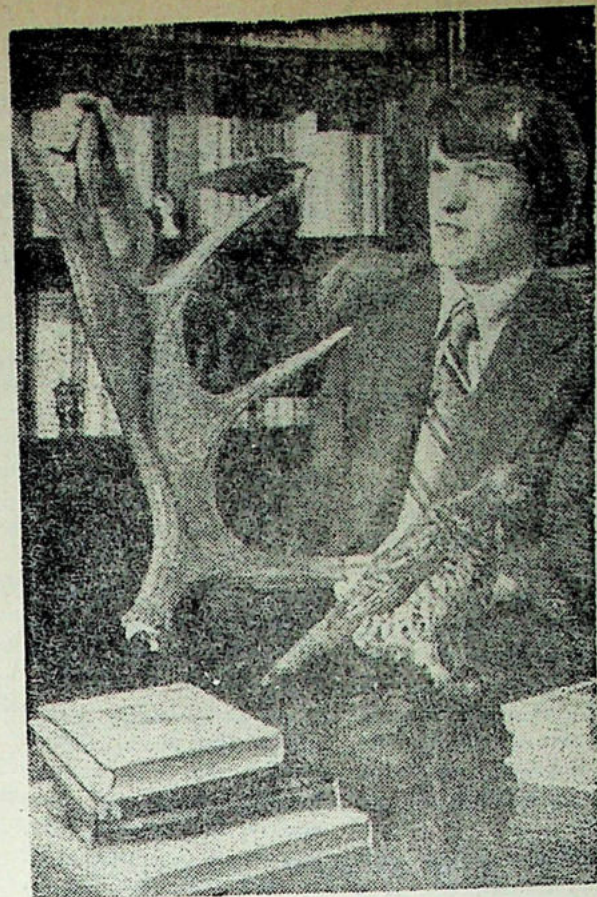
Visi pašto ženklai yra suskirstyti atskiromis temomis: „Gėlės“, „Pasaulio gyvūnai“, „Medžioklė“, „Gamtos apsauga“, albumų puslapiai labai išraiškingai pasakoja apie Tarybų Sąjungos, Sve-

dijos, Kanados, Vietnamo, Amerikos, Indijos, Panamos, Kongo, Brazilijos, Mongolijos ir daugybės kitų šalių, nepakartojamą gamtos grožį, paslaptingą gyvūnijos ir augalijos pasaulį...

Vladas Maslinskas taip pat aistringas medžioklės. Bet į medžioklę jis skuba ne vien su šautuvu. Visuomet jį lydi fotoaparatas, iš miško kaskart šis gamtos mylėtojas sugrįžta fotoaparatų užfiksavęs įspūdingus gamtovaizdžius, „sugavęs“ ne vieną idomų slūžetą iš paukščių ar žvėrių gyvenimo. Dažnai iš miško Vladas parneša ir „lauktuvių“ — briedžio, elnio ragų. Jau dabar Maslinskų kambariuose ragai vos betelpa — jų čia yra virš trisdešimt. Pasakojant apie Vlado Maslinskio pomėgius, negalima pamiršti dar vieno hobi — kaktusų. Jei žinoma Roma Maslinskienė mėgsta prižiūrėti įvairias kambarines gėles, tai jis visą laisvalaikį skiria šioms įdomiems augalams. O kokių tik rūšių kaktusų čia nėra! Ypač abieji Maslinskams ir jų svečiams džiugu būna toms akimirkoms, kai kaktusai pasipuošia rausvais, baltais, skaisčiais raudonais žiedais...

Pedagogui Vladiui Maslinskui patikėta vadovauti Troškūnų vidurinės vakarinės mokyklos mokytojų pirminei jaunimo organizacijai, jis išrinktas Troškūnų miesto tarybos deputatu, yra gamtos apsaugos ir socialistinio teisėtumo nuolatinės komisijos narys. Ar klasėje perteikdamas savo dėstomą dalyką, ar vykdydamas visuomeninius įpareigojimus, ar laisvalaikio metu nuolat papildydamas surinktas kolekcijas, troškūnietis mokytojas komjaunuolis Vladas Maslinskas lieka ištikimas savo gyvenimo svajonei ir pagrindiniam tikslui — meilei gimtajam kraštui, jos gamtos grožio puoselėjimui.

VYT. BAGDONAS
Autoriaus nuotrauka

Nuotraukoje: V. Maslinskis

Redaktorius ST. VINCIONAS

Pratęsiamas priėmimas į Panevėžio automokyklos Anykščių filialo organizuojamus trečios klasės vairuotojų kursus iki šių metų rugpjūčio mėn. 22 d.
Kreiptis: Anykščių ATJ, į dėstytoją.
Administracija

Reikalinga

Lietkoopsajungos Vilniaus autobusų Anykščių kolonai reikalingi autošaltkaičiai.
Kreiptis: Anykščiai, Mičūnų 4a arba skambinti telefonu 5-24-65.
Kolonos viršininkas

Anykščių dujų ūkio eksploatavimo kontorai reikalingi vairuotojai.
Dėl darbo sąlygų kreiptis šiuo adresu: Anykščiai, Ubagėvičiaus g-vė Nr. 11 arba skambinti telefonu 5-12-85.
Viršininkas

Vyno pramonės gamybiniam susivienijimui „Anykščių vynas“ reikalingi: gamybinės mankštos instruktorius ir įvairių profesijų darbininkai (vyrai ir moterys).
Priimami darbininkai sezoniniam darbui.
Direktorius

ELENAI KUOJIENEI ir BIRUTEI DANIONIENEI
Liūdesio valanda, mirus mylimam vyrui ir tėveliui, reikiame nuoširdžią užuojautą.
Anykščių RVKS visuomeninio maitinimo darbuotojai

ELENAI KUOJIENEI ir BIRUTEI DANIONIENEI
Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimam vyrui ir tėveliui, nuoširdžią užuojautą reikiame.
Bendradarbiai

Staiga netekus mylime tėvelio, LEOKADIJA BRAZAUSKAITE nuoširdžiai užjaučia buvę klaidės draugai ir vadovė.

Dekoja

Reikiame nuoširdžią padėką Kavarsko vartotojų kooperatyvo ir visiems prekybos darbuotojams, bendradarbiams, MSMV Kavarsko baro dirbantiems, giminiams, kaimynams, visiems, kurie užjautė ir padėjo mum laidojant mylimą vyrą ir tėvelį Stasį Grybauską.
Žmona ir vaikai

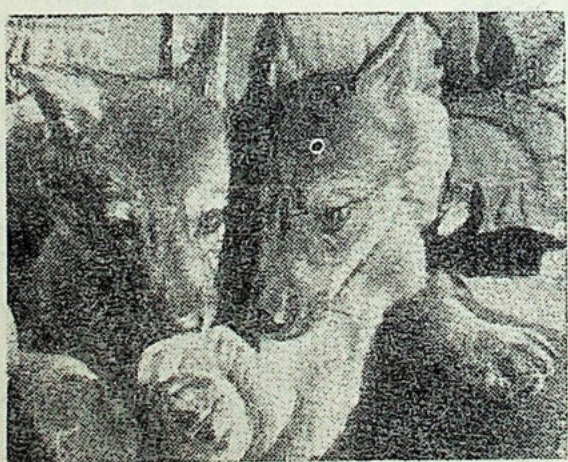
Debeikių veterinarinės ligoninės gydytojui VIDMANTUI MAKARAICIUI
Leiskite nors keliais užuojautos žodžiais padėkoti Jūsų skausmą, mirus mylimam tėveliui, „Atleities“ kolūkio valdyba

Nuoširdžiai užjaučiame MARIJĄ SPIECIUVIENĘ, mylimai mamytėi mirus.
Anykščių RVKS visuomeninio maitinimo darbuotojai

Mirus LAIMUCIUI BRAZAUSKUI, nuoširdžiai užjaučiame velionio šeimą ir artimuosius.
Svėdasu kultūros namų saviveiklininkai

LEONORAI KALINKIENEI
Giliaus liūdesio valandą, mirus mylimam vyrui, reikiame nuoširdžią užuojautą.
Sodininkystės tarybinio ūkio Medelėno brigados dirbantieji

Mirus mylimam tėveliui, nuoširdžiai užjaučiame MARIJONĄ KUOJĄ.
Staškūniškio tarybinio ūkio mechanizatoriai, dirbtuvų darbininkai ir vairuotojai

MASKVOS SRITIS. Jau kelinti metai iš eilės įėjėris Aleksandras Cistikovas kartu su savo draugais suranda ir sugauna vilkiukus, juos atgabena į sostinę.
Siemet buvo sugauta 15 vilkiukų. Visi jie pasiųsti į zoologijos sodus ir zoobazes. O pashutiniams vilkiukams teks atlikti vilkų vaidmenį... kine.
NUOTRAUKOJE: būsimieji „kino aktoriai“ — vilkiukai. Jie gyvens „Centraučfilmo“ studijos zoobazėje.
A. Puškariovo (TASS-o) nuotr.

67262 Anykščiai, Sagalovo 29. Telefonai: redaktoriaus 5-14-74, red. pavaduotojo 5-18-46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laiškų ir žemės ūkio skyrių 5-14-83

«Коллективный труд» («Коллективный труд») — орган Аникийского районного комитета КП Литвы и Аникийского районного Совета народных депутатов (на литовском языке)

Rinko Panevėžio spaustuvės Anykščių skyrius, Pergalės 35, spaudė Ukmergės spaustuvė, J. Janonio 31. Spausdi nama rotacine mašina. Indeksas 67352
Išleista antradieniais ketvirtadieniais ir šeštadieniais pusės „Pravdos“ formato. Tir. 11214 Užsak. Nr. 1376

